

Archiv für slavische Philologie, XVII. Band, 3. und 4. Heft, prinaša le-te razprave: *Olaf Broch*, Zum Kleinrussischen in Ungarn. — *W. Istrin*, Beiträge zur griech.-slav. Chronographie. — *V. Oblak*, Einige Capitel aus der bulgarischen Grammatik. Pisatelj nadaljuje in končuje svojo razpravo o glasovih *u*, zlogotvornem *lu* in *r-u*, o konsonantizmu, praslovanskih *tj* in *dj*, o *lu* epentetskem, o menih glasov *č* in *c*, o deklinaciji in konjugaciji. — *R. Abicht*, Der Angriff der Bulgaren auf Constantinopel im Jahre 896 n. Chr. — *Rudolf Meringer*, Ein altlettisches Vaterunser. — *Milorad Medini*, Vetraničs Pelegrin. — *I. Bogdan*, Eine bulgarische Urkunde des Caren Ioan Sracimir. — *A. Brückner*, Polonica. Ocena različnih poljskih publikacij. — *Hil. Ruvarac*, Kleinigkeiten zur Geschichte der Balkanhalbinsel. V oddelku 'Kritischer Anzeiger' in 'Bibliographisches' naznanjeno in ocenjeno je veliko število knjig. Slovencev se tičeta dve oceni V. Oblaka. Prva oznanja knjigo: Ljapunov B. M. Kratkij obzorje glavnějšíh javlenij slověnskoj (horutanskoj) literatury vměstě s vvedenijem obščotnošennij slověnskago jazyka k staro-slovjanskomu i drugim slovanskim. (Poseben odtisek iz Zapiskov imperatorskago Har'kov. universit. I. 1893. 8°. 23 str.) Ocenjevatelj izvaja glede na razmerje slovenščine k ostalim južnoslovanskim narečjem iste misli, katere je Jagić obširno razložil v svoji razpravi 'Ein Kapitel aus der Geschichte der südsl. Sprachen'. Stara slovenščina je bila po njegovem mnenju narodni govor v Macedoniji. Slovenska narečja so bila že v 15. stoletju ista, kakor dandanes; ali tudi že v 10. stol. je bila tako imenovana nova slovenščina razcepljena v več narečij. Stara slovenščina je močno vplivala na jezik brizinskih spomenikov. V drugi recenziji govori o 'Staroslovenski čitanki za višje razrede srednjih šol'. (Sestavil dr. Jakob Sket. Na Dunaju 1894. 8°. LX + 177 str.). Ocenjevatelj popravlja nekatere nauke Sketove iz glasoslovja. Nekatere podatke iz starožitnosti imenuje zastarele in najivne. Tudi v različnih točkah iz življenja jezikovnega se ne ujema s pisateljem. Nemške izposojenke v stari slovenščini n. pr. ne dokazujejo nič več, nego da se je književnost staroslovenska razvijala v bližini nemških sosedov, ne pa, da se je jezik v resnici tamkaj govoril. Zatorej ne velja nič panonska teorija. Pisatelju pa priznava, da njegova knjiga krepko pokrene nauk o stari slovenščini, in da se sme slobodno meriti z vsakim podobnim šolskim učbenikom.

V oddelku 'Kleine Mittheilungen' je prinos *K. Štrekļa* 'Zur Literatur über die Koleda bei den Slovenen'. R. P.

Listnica uredništva. Milinsin: Nerabno. — Prokop: Nadaljujte! Vederemo. Za sedaj samo jedno. Ne silite se nikdar, nego vlivajte v verze samo resnična in globoka moška čustva. Ako imate dar — snovij vam bode dajalo življenje dovolj. — *st*—: Za sedaj nekaj. Tudi drobna lirski pesem mora imeti lepo temeljno misel in pointo, da je vredna objave. Sicer pa velja tudi Vam, kar pišemo Prokopu. — Zvonimir: Nerabno. — Notranjec: Nezrelo.

Nekatere pošiljatelje stihov prosimo vljudno, naj imajo toliko spoštovanja do samih sebe, da bi pisali lepo in razločno čitljivo ter da ne bi tako strašno ščedili s popirjem!

Tiskovne hibe. V Zamejskega »elegiji« (v oktoberski št. str. 586.) ima v 18. verzu stati: »Umira solnce mi v krvavem morji« (ne: v krasnem morji) Morje je »krvavo« od večerne zarje. — A v 32. verzu naj stoji: Dvigate mi glave (ne: Dvigati . . .).

